

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713217186
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7713217186.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkyň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu Who is who Verlag für Personenzyklopädien AG, Alpenstrasse 16, Postfach 4703, CH-6304 Zug, Švajčiarsko, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Škamla, s.r.o., so sídlom v Žiline, Makovického 15, proti žalovanej R.. T. T., nar. X. E. XXXX, bývajúcej v R., Č.. D. XX, zastúpenej advokátom JUDr. Vincentom Lechmanom, so sídlom v Košiciach, Popradská 80, o zaplatenie 658 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 22. septembra 2015 č.k. 11C/160/2014-113 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaná má nárok proti žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zo dňa 22. septembra 2015 č.k. 11C/160/2014-113 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 658 €, spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 25. februára 2011 až do zaplatenia.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že na objednávke zo dňa 27. januára 2011 č. 000979*6801186, ktorá bola vyhotovená na vopred predtlačenom formulári je žalobca označený ako predávajúci a žalovaná ako objednávateľ. Z objednávky vyplýva, že žalovaná si objednala jeden kus 8. vydania encyklopédie Who is who v Slovenskej republike z pravej kože s trojstranným zlatým rezom v hodnote 559 € bez DPH (zvláštna cena pri interview a pri platbe vopred). Zároveň si žalovaná objednala jednorazové uverejnenie portrétnej fotografie za cenu pri interview pri platbe vopred 99 € s tým, že fotografiu zašle v priebehu 10 dní. Celková suma objednávky bola 658 €.

3. Žalovaná tvrdila, že s obsahom objednávky sa nemala možnosť dostať dobre oboznámiť, lebo v kaviarni (v obchodnom centre OPTIMA v Košiciach) bolo šero, objednávka bola v obale a len ju narýchlo podpísala. Po vrátení domov si to celé zväžila a dospela k záveru, že s prihliadnutím na rodinné problémy (bola v rozvodovom konaní) nie je v jej možnostiach uvedenú sumu uhradiť, a tak po telefonickom rozhovore s pracovníčkou žalobcu (J.) napísala mail (v lehote 3 až 4 dní po telefonáte), že odstupuje od zmluvy. (Túto skutočnosť odstúpenie od zmluvy žalovaná počas konania nepreukázala). Tvrdila, že žalobca jej nič nezaslal, nemala k dispozícii kópiu objednávky, len vizitku „dotyčnej“ pracovníčky žalobcu (J.). Žalobcovi neposkytla pri rozhovore žiadne údaje, a tak údaje v encyklopédii ju prekvapili. Ide o údaje uvedené v jej životopise, ktorý poskytla svojmu zamestnávateľovi.

4. Po citácii § 51, § 52 ods. 1,2,3,4, § 54 ods. 1, 2, § 631, § 638 ods. 1, § 580, § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), ako aj § 5 zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom

predaji a zásielkovom predaji (ďalej len zákona č. 108/2000 Z.z.), § 5 ods. 2 zákona č. 108/2000 Z.z., § 9 ods. 1 zákona č. 108/2000 Z.z. súd konštatoval, že z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejme, že žalobca sám oslovil žalovanú a inicioval stretnutie s ňou za účelom, aby jej ponúkol možnosť objednať si u žalobcu zhotovenie 1 ks encyklopédie a uverejnenie jej portrétnej fotografie s tým, že si žalovaná zvolila alternatívu, že za objednaný tovar je potrebné najskôr zaplatiť a až následne bude tovar dodaný. Išlo o výhodu, že pri tejto alternatíve ide o výrazne nižšiu cenu. Tú istú platobnú alternatívu si žalovaná zvolila aj pri objednávaní uverejnenia portrétnej fotografie. Súd dospel k záveru, že v tomto prípade ide o právny vzťah medzi účastníkmi, ktorý vznikol na základe objednávky, ktorá spĺňa náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ., lebo bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Uvedenú zmluvu (objednávku) považoval súd za absolútne neplatnú podľa ust. § 39 OZ. Žalovaná pri podpise objednávky vystupovala ako fyzická osoba - spotrebiteľ a ako taká sa nachádzala voči žalobcovi v znevýhodnenej pozícii, najmä pokiaľ ide o možnosť dojednávať samotné zmluvné podmienky, resp. informovanosť o službách žalobcu, ktoré poskytuje a pod.. V tomto smere sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že pri ponúkaní tovaru a služieb koná profesionálne. Zmluva nespĺňa základné náležitosti stanovené v § 2 ods. 2 zákona č. 108/2000 Z.z. účinného v čase podpísania objednávky, a to, že neobsahuje žiadne ustanovenia o záruke, ani o spôsobe uplatnenia reklamácie. V objednávke nie je stanovený spôsob reklamácie vady tovaru, resp. služieb. Pokiaľ ide o možnosť odstúpenia od zmluvy v lehote 7 dní nie je zrejme, odkedy sa počíta táto lehota, či je to odo dňa prevzatia tovaru - encyklopédie alebo odo dňa uzavretia zmluvy.

5. Takto koncipované podmienky žalobcom vo vopred predtlačenom formulári, žalovaná nemohla ovplyvniť, a tak je treba vykladať to v prospech žalovanej ako spotrebiteľky, čo príslušné predpisy neumožňujú, a takéto porušenie má za následok neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 OZ.

6. Súd poukázal na § 54 ods. 1 OZ, ako aj § 4 ods. 1 zákona č. 108/2000 Z.z.. Po citácii § 591 OZ súd uviedol, že platba vopred požadovaná žalobcom bez toho, aby žalovaná mala možnosť prezrieť si predmet plnenia a bez jeho faktického prevzatia, je zmluvnou podmienkou, ktorá je v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky. Navyše súd poukázal aj na tú skutočnosť, že žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal, aby v období 6 týždňov tak, ako to vyplýva z bodu 4 Všeobecných obchodných podmienok, doručil žalovanej korektúrový list s jej spracovaným životopisom na opravu. Súd žalobu zamietol, lebo považoval zmluvu za absolútne neplatnú pre nesplnenie zákonných podmienok poukazujúc na § 54 ods. 2 OZ, smernicu Rady č. 93/13/EHS.

7. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

8. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Odvolanie podal z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p..

9. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12C/109/2013 zo dňa 25. februára 2013 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. mája 2015 sp. zn. 6Co/96/2014, v ktorom bolo rozhodované v takmer „identickom“ prípade. Vyriešenie otázky, či je potrebné na právny vzťah účastníkov konania aplikovať zákon o ochrane spotrebiteľa, bolo pre vec smerodajné a od počiatku medzi stranami sporné. Vyčítal súdu, že z napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, na základe akých konkrétnych skutočností dospel súd k záveru, že právny vzťah medzi účastníkmi sa riadi podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Nesúhlasil so záverom súdu, že zmluva, ktorá založila právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, je absolútne neplatným právnym úkonom. Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Ak existovali pochybnosti o určení počiatku plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy, je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že „žalovaná má právo od zmluvy odstúpiť do 7 dní od podpísania objednávky a do 7 dní od prevzatia tovaru“. Žalovaná žiadne odstúpenie od zmluvy nepreukázala. Počas konania žalovaná tvrdila, že nebola oboznámená s textom záväznej objednávky, ani so všeobecnými obchodnými podmienkami, nakoľko objednávku podpisovala v kaviarni v šere a nevidela text, ktorý bol prikrýty akýmsi fasciklom redaktora žalobcu. Do pozornosti súdu dal žalobca osobu žalovanej, ktorá pracovala na oddelení grantov, kde sa realizovali náročné administratívne činnosti. Poukázal na to, že súd vec nesprávne právne posúdil, ak právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou posúdil podľa ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Z napadnutého rozhodnutia nemožno zistiť, na základe akých skutočností dospel súd k záveru, že v predmetnej veci je potrebné aplikovať zákon o ochrane

spotrebiteľa, ani to, či v danom prípade ide o „podomový“ alebo „zásielkový“ predaj. Žalobca si splnil všetky povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú zo záväznej objednávky zo dňa 27. januára 2011. Po spracovaní objednávky vystavil žalovanej za objednaný tovar a službu faktúru, ktorú zaslal spolu s korektúrovým listom žalovanej na adresu uvedenú na „záväznej“ objednávke. Poštový podací hárok z tejto zásielky je súčasťou spisu. Žalovaná pripustila, že túto zásielku mohol prevziať jej manžel. Skutočnosť, že žalovaná mala nezhody s manželom, (že boli v rozvodovom konaní) je podľa žalobcu právne irelevantná. Žalovaná dostala faktúru do sféry vplyvu ako prílohu výzvy právneho zástupcu žalobcu na zaplatenie pohľadávky. Žalobca pre žalovanú objednanú encyklopédiu vyhotovil a v zmysle žalovanou zvolenej platobnej alternatívy je pripravený ju dodať bez zbytočného odkladu po zaplatení dlžnej sumy. Žiadal priznať náhradu trov konania.

10. Žalovaná v písomnom vyjadrení na odvolanie žalobcu navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť. Charakter právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou je jednoznačne vzťahom spotrebiteľským, lebo žalovaná ako fyzická osoba je spotrebiteľom. Na právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou je treba použiť ustanovenia zákona č. 108/2000 Z.z.. Výklad, ktorý žalobca používa je značne reštriktívny a v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky. Po citácii § 2 ods. 1,2 zákona č. 108/2000 Z.z., ako aj § 5 ods. 1 zákona č. 108/2000 Z.z. poukázal na znenie § 15 zákona č. 108/2000 Z.z., ktorý bol účinný v čase podpisu objednávky, podľa ktorého „práva spotrebiteľa ustanovené týmto zákonom nemožno vopred zmluvne vylúčiť, ani obmedziť“. Poukázanie žalobcu na nemožnosť rozlíšiť podriadenie právneho vzťahu účastníkov konania pod „podomový predaj“ alebo „zásielkový predaj“ považuje žalovaná za účelové so snahou zahmlieť rozhodné skutočnosti, ktoré sa v tomto prípade vyskytujú.

11. Odkaz žalobcu v samotnej objednávke, ktorá sa jej podpisom stala aj spotrebiteľskou zmluvou na ustanovenia zákona č. 108/2000 Z.z. uvádza spotrebiteľa do omylu v rozhodných skutočnostiach, akým právnym predpisom sa právny vzťah účastníkov takejto zmluvy spravuje.

12. K absolútnej neplatnosti zmluvy žalovaná opätovne poukázala na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Súd správne vyvodil absolútnu neplatnosť zmluvy, a to predovšetkým pre rozpor so zákonom č. 108/2000 Z.z., ako aj Občianskym zákonníkom. Súdu predložil niekoľko rozhodnutí, v ktorých bol právny vzťah medzi účastníkmi konania vyhodnotený ako právny vzťah na prospech spotrebiteľa, a nie na prospech žalobcu ako podnikateľa.

14. Vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobcu bolo doručené právnemu zástupcovi žalobcu dňa 4. januára 2016.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP účinného od 1. júla 2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti napadnutému rozsudku, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 CSP a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

16. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30. mája 2017 o 12.10 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach, t.j. 24. mája 2017 podľa § 219 ods. 1,3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

18. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie dňa 10. novembra 2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 19. novembra 2015, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

19. Odvolací súd prejednával vec v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 1. júla 2016.

20. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, t.j. pred 1. júlom 2016.

21. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

22. Keďže odvolanie žalobcu bolo podané pred 1. júlom 2016, krajský súd posúdil vec podľa právneho stavu platného v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p.. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia objektívnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1,2 CSP), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 CSP).

23. Žalobca uviedol odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p..

24. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam je v súdnej praxi vykladaný tak, že skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, alebo pominul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli za konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na vadnom hodnotení dôkazov.

25. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo kde výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O.s.p..

26. K odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

27. Súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie a náležite zistil skutkový stav. Svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplynuli a prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo. Vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 132 O.s.p., t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

28. Mimoriadne podrobné, precízne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

29. Odvolateľ v odvolaní poukazuje na okolnosti, ktoré už boli predmetom dokazovania na súde prvej inštancie, a s ktorými sa súd prvej inštancie náležite vypořiadal v dôvodoch rozhodnutia v danej veci, a preto odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie.

30. K dôvodom, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd s prihliadnutím na odvolacie námietky žalobcu považuje za potrebné uviesť nasledovné :

31. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná si objednávkou č. XXXXXX*XXXXXXX zo dňa 27. januára 2011 (na vopred predtlačenom formulári) objednala 1 ks encyklopédie Who is Who v Slovenskej republike, a to za súčasného poskytnutia životopisných údajov za účelom ich uverejnenia v tlačových, resp. elektronických médiách za cenu 559 € a súčasne si objednala uverejnenie portrétnej fotografie za cenu 99 €. Dohodnutá cena bola splatná po doručení faktúry. Žalobca predložil faktúru č. T. XXX-XXXXX, vystavenú dňa 10. februára 2011 s dátumom splatnosti 24. februára 2011 na meno R. T. L., ktorou bola vyfakturovaná suma 658 € za tovar : fotopredplatné - 99 € a odborná literatúra - pravá koža s trojstranným lemom 559 €.

32. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanou dňa 27. januára 2011 je absolútne neplatná podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonom, t.j. pre rozpor so zákonom č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení ku dňu 27. januáru 2011.

33. Absolútnu neplatnosť predmetnej zmluvy spôsobuje absencia podstatných náležitostí podľa § 2 ods. 2 zákona č. 108/2000 Z.z., a to jednak celkom, lebo zmluva neobsahuje ustanovenia o záruke a spôsobe uplatňovania reklamácie a súčasne pre neurčitosť, lebo zmluva obsahuje neurčité poučenie o práve žalovanej na odstúpenie od zmluvy, pri ktorom chýba určenie začiatku plynutia 7dňovej lehoty na odstúpenie od zmluvy.

34. Tvrdenie žalobcu, že predmetná zmluva nebola uzavretá podľa zákona č. 108/2000 Z.z., nepovažoval súd za opodstatnené, lebo samotný žalobca uviedol v písomnej objednávke zo dňa 27. januára 2011 poučenie o práve žalovanej na odstúpenie od zmluvy podľa zákona č. 108/2000 Z.z. (aj keď neurčito), t.j. bol si vedomý, že jeho konanie pri uzatváraní zmluvy spadá do pôsobnosti zákona č. 108/2000 Z.z..

35. Samotná zmluva bola uzavretá pri návšteve (stretnutí) predajcu žalobcu v obchodnom centre (OPTIMA v Košiciach). Predmetné stretnutie pracovníčky žalobcu a žalovanej sa uskutočnilo na základe predchádzajúceho telefonického kontaktu žalobcu so žalovanou a nepochybne bolo preukázané, že iniciatíva na stretnutie vyšla celkom jednoznačne zo strany žalobcu. Len ak by to bolo naopak, bolo by možné dospieť k záveru, že si žalovaná stretnutie s pracovníčkou žalobcu vyžiadala; zistený skutkový stav tak spadá do rozsahu úpravy § 5 ods. 1 písm. b/ zákona č. 108/2000 Z.z..

36. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, bolo potrebné vykladať dotknuté právne predpisy spôsobom, ktorý je pre žalovanú ako spotrebiteľku priaznivejší (§ 54 ods. 2 OZ) tak, ako to urobil súd prvej inštancie.

37. Na predmetnú vec bolo potrebné aplikovať zákon č. 108/2000 Z.z. v znení účinnom k 27. januáru 2011 (platný v čase uzavretia zmluvy), a to podľa § 17 ods. 1 zákona č. 102/2014 o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene niektorých zákonov v znení neskoršieho predpisu, ktorý ponechal právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na základe zmlúv uzavieraných mimo miesta podnikania a zmlúv uzavieraných na diaľku (ustanoveniam doterajších predpisov).

38. Nesporne bolo preukázané, že predmetná zmluva zo dňa 27. januára 2011 bola uzavretá žalovanou ako spotrebiteľskou, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ).

39. Na základe spornej zmluvy, z dôvodu jej absolútnej neplatnosti nemohli medzi žalobcom a žalovanou vzniknúť žiadne práva a povinnosti, t.j. najmä z hľadiska prejednávanej veci, že žalovanej nevznikla povinnosť uhradiť žalobcovi fakturovanú sumu, ktorej zaplata sa žalobca domáha v tomto konaní.

40. Navyše odvolací súd len dodáva, že v prípade platnosti spornej zmluvy z dôvodu neuverejnenia portrétnej fotografie žalovanej, nemohla jej vzniknúť ani povinnosť zaplatiť za uverejnenie dohodnutú cenu, bez ohľadu na dôvod neuverejnenia portrétnej fotografie.

41. Odvolaciemu súdu sa žiada povedať, že nepatričné je odvolávanie sa žalobcu na rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn. 6Co/96/2014, pretože v citovanom rozhodnutí odvolací súd posudzoval predmetný stav na základe toho, že žalovaný si návštevu žalobcu u žalovaného (správne na Ministerstve poľnohospodárstva Slovenskej republiky telefonicky dohodol) a nie tak, ako to bolo v danom prípade, a navyše odvolací súd neposudzoval uzavretú zmluvu podľa zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji alebo zásielkovom predaji.

42. Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny, vrátane výroku o trovách konania potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

43. Výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a tak nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).